

Î N C H E I E R E

09 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Valentina Clevadî

Judecători:

Galina Stratulat și Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Feraru Nicolae,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Feraru Nicolae împotriva Î.C.S. „Red Union Fenosa” S.A., privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Î.C.S. „Red Union Fenosa” S.A., casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2014 și pronunțată o hotărîre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 23 aprilie 2014, reclamantul Feraru Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.C.S. „Red Union Fenosa” S.A., privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 07 februarie 2014, reprezentanții ÎCS „RED Union Fenosa” SA au efectuat un control al mijloacelor de evidență a energiei electrice. La aceeași dată, de către reprezentanții furnizorului de energie electrică, a fost întocmit actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. A 21897.

Menționează reclamantul că, în temeiul actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale, în adresa sa a fost transmisă factura pentru energie electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale în sumă de 28997,34 lei.

Consideră reclamantul că, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale precum și factura pentru energie electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale urmează a fi anulate, din motiv că, ÎCS „RED Union Fenosa” SA nu a indicat concret care sunt încălcările depistate, mai mult ca atît că, actul a fost întocmit în lipsa sa.

Solicită reclamantul Feraru Nicolae, anularea actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. A 21897 din 07 februarie 2014, anularea facturii pentru energie electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale în sumă de 28997,34 lei și încasarea din contul pîrîtei în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2014, cererea de chemare în judecată depusă de către Feraru Nicolae a fost admisă, fiind dispusă anularea actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. A 21897 din 07 februarie 2014 și a facturii pentru energie electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale în sumă de 28997,34 lei. S-a încasat din contul ÎCS „RED Union Fenosa” SA în beneficiul lui Feraru Nicolae cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 6000 lei (f.d.60).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015, a fost admis apelul declarat de către Î.C.S. „Red Union Fenosa” S.A., casată hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2014 cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea depusă de către Feraru Nicolae a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la 25 mai 2015, Feraru Nicolae, a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015 cu menținerea hotărîrii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2014.

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și urmează a fi casată, pe motiv că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, cu atît mai mult că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Astfel, întru argumentarea poziției nominalizate s-a subliniat că, instanța ierarhic superioară – instanța de apel, nu a ținut cont de faptul că reprezentanții ÎCS „RED Union Fenosa” SA într-adevăr au sigilat contorul demontat conform procedurii, însă l-au luat pentru a-l prezenta personal în vederea efectuării expertizei, cu toate că această obligație revine în exclusivitate consumatorului. Legiuitorul expres stabilește procedura efectuării controlului, punînd inițial în obligația personalului întocmirea actului de demontare, care certifică ridicarea aparatului de măsurare, iar ulterior, prin acțiuni separate de a informa consumatorul despre dreptul său de a petrece verificările metrologice și nici de cum despre instituția care urmează să efectueze constatarea tehnico – științifică, alegerea căreia este prerogativa legală a consumatorului și nici de cum a personalului operatorului.

Prin urmare inducerea în eroare a intimatului prin sugerarea instituției abilitate la efectuarea verificării, certificată prin actul de control, constituie încă o confirmare în plus a lezării dreptului consumatorului de a decide asupra petrecerii acțiunilor de constatare de sine stătător în limita termenului impus de 15 zile.

Consideră că, prima instanță corect a apreciat încălcarea drepturilor recurentului ca consumator, acțiunile personalului operatorului fiind contrare pct.167 al Regulamentului privind furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărîrea ANRE nr. 393 din 15.12.2010, or, după ce contorul a fost ridicat, împachetat și sigilat, acesta nu a fost înmînat consumatorului pentru a fi prezentat la expertiză.

Totodată, prima instanță corect a stabilit că recurentului nu i-a fost explicat faptul că el are dreptul să prezinte singur contorul la expertiză, despre acest fapt

nefiind vre-o mențiune în actul din 07.02.2014, mai mult ca atât, nu este atestat nici refuzul consumatorului de a prezenta de sine stătător contorul la expertiză.

Plus la aceasta, în contextul actului prezentat cu cererea de apel și anume actul de prescripție fără număr din 11.02.2014 se constată faptul că, nici ÎCS "Red Union Fenosa" SA nu a putut determina care au fost încălcările care au dus la obligarea consumatorului pe de o parte, la schimbarea contorului, iar pe de altă parte, la efectuarea recalculului, lăsînd necompletat spațiul destinat unor asemenea mențiuni.

În același context invocă că, la emiterea hotărîrii, Judecătoria Rîșcani a apreciat just imposibilitatea stabilirii consumului fraudulos în baza datelor relevate în raportul de constatare tehnico științifică din 11.02.2014, or, la caz, au fost încălcate prevederile pct. 167 al Regulamentului sus-indicat.

În rezultat, instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege – înfăptuirea actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîre ilegală și neîntemeiată de respingere a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată cu recurs a fost pronunțată la 01 aprilie 2015 (f.d.98), iar recursul a fost depus la 25 mai 2015 (f.d.106-108).

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către Feraru Nicolae, a fost declarat în termen.

Verificînd legalitatea deciziei contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Feraru Nicolae urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Feraru Nicolae este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate de Feraru Nicolae în cererea de recurs, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Feraru Nicolae, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Feraru Nicolae, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Galina Stratulat

Sveatoslav Moldovan